

[Rager.]

forbindelse med den nuværende bygnings nedrivning.“

Det var den meddelelse, offentligheden fik, og dette tidsskrift kommer jo ikke dagen efter møderne, der kan godt gå 8-10 dage, måske 14, inden det kommer. Jeg mener, at en sag af de dimensioner burde have været slutbehandlet i et offentligt møde, så alle kunne have overværet det. Der var ikke blevet nogen anden afgørelse, det føler jeg mig bestemt forvisset om, men der var blevet langt mindre brug for en række forhandlinger bagefter.

Overborgmesteren havde en særlig grund til at bede om, at dette møde måtte blive holdt som hemmeligt møde, og grunden var, at kreditforeningen skulle have et delegeretmøde nogle dage efter, og dér skulle man gerne kunne fortælle noget nyt til medlemmerne. Da forhandlingen sluttede, udtalte også forsamlingens formand, hr. Heltberg, at han erindrede om, at be- myndigelsen til magistraten om pengene allerede var givet. Han konstaterede, at forsamlingen havde taget den givne meddelelse til efterretning, og han pointerede, at meddelelsen var givet i fortrolighed, og føjede til: lad os nu prøve på for en gangs skyld at få dette iagttaget. Det blev omgærdet med en fortrolighed, som efter mit skøn næppe havde været helt nødvendig.

Jeg har gerne villet give denne rede- gørelse, fordi det har forekommet mig, så- ledes som sagen har udviklet sig, at det var værd at få fastslået de enkelte punkter, hvor der er sket noget, og for om muligt at bidrage mit til, at man inden for kom- muner, hvor det ikke er nødvendigt at putte alt ned bag et flortæppe eller et tykkere tæppe, her et jerntæppe, lader offentligheden få lidt mere at vide end nogle små grynt som dem på side 2020.

Min sidste bemærkning skal være til det ærede medlem hr. Tholstrup, hvem jeg gerne vil oplyse om, at i det lukkede møde, hvor den endelige afgørelse blev truffet, var det, som frk. Bjørner beskæftigede sig med, nogle breve, hun havde fået fra folk, der boede i bygningen som lejere, og som var kede af, at de skulle flytte ud. Det er jo kedeligt, når folk skal flytte ud af et sådant hus, sagde hun, men hun bestred i det møde ikke, at bygningen skulle rives

ned, og det ville jo også have været under- ligt, for det ærede medlem hr. Tholstrups så overordentlig værdifulde partimedlem hr. Sandau har jo med al sin sagkundskab stillet sig bag ved forslaget om nedrivning.

Poul Claussen: Af megen tale kommer for- trydelse, men jeg skal lade være med at tage det ærede medlem hr. Ragers bemær- ninger fortrydeligt op. Vanen sløver jo, og når man har hørt noget 30-40 gange, ind- retter man sig på at tage det som noget uundgåeligt.

Når det ærede medlem hr. Rager marke- rede sin egen neutrale stilling, eller hvad man skal kalde det, i denne sag i modsæt- ning til bl. a. min og ville holde sine hænder rene, beror det jo på et subjektivt skøn, hvordan man bærer sig ad med en sådan handling. For mit vedkommende vil jeg gerne sige, at betingelsen for, at man skal holde sig uden for en forhandling som den, der her har fundet sted, dog i hvert fald er, at man anerkender, at kompetencen er hos den domstol, som her har konstitueret sig selv, og da jeg i dette tilfælde savner mulighed for at kunne anerkende denne kompetence, har jeg betragtet det som en selvfølge, at jeg har deltaget både i for- handlinger og indstilling.

Må jeg gøre nogle ganske få bemærkninger.

Ved første behandling af det oprindelige forslag til folketingsbeslutning markerede jeg min stilling til forslaget derhen, at jeg sagde, jeg ville stemme imod det. Når sagen har udviklet sig således, at vi nu er stillet over for et andet forslag til folketingsbe- slutning, og jeg for mit vedkommende har kunnet tilslutte mig denne formulering, vil jeg gerne bemærke, at det først og fremmest er sket, fordi jeg mener, at det med denne formulering udtrykte ønske, nemlig at der for fremtiden tilvejebringes den størst mu- lige sikkerhed for, at tilskud fra vejfonden også ud fra en samfundsmæssig vurdering altid har tilstrækkelig økonomisk begrun- delse, altid til punkt og prikke har været opfyldt under behandlingen af denne sag.

Københavns kommunalbestyrelse er efter meget nøje overvejelse nået til enighed om en indstilling om, at dette er den eneste forsvarlige måde at ordne trafikspørgsmålet på i denne betydelige trafikåre. Man har følt det som en forpligtelse at sørge for, at